Ja täiemad rahwas on ennam waewa nägemas, kui teo lomad. Wata, innimenne, kes on Jummala näo järrele lodud, peab seäl halwem ollema weisteſt, aina neid passima, ja harrima ja ka pessema! Ei se olle õige luggu! Kurjaste waewata neid waesi lapsi!

Agga Killari perre, ni lapsed, ni orjad, keik ollid terwed ja roemsad ja wisakad, hästi ja kennaste ridis. Iggamees watis neid takka, kui nemmad suwwisel aial kirriko läksid ehk Hansust, ehk Ewast, ehk lessest naesest sadetud. Kui heinamale läksid, kui põllule wilja leikama, olli iggaühhel temma joudo mõda tõ-riistad kasas, rammotumal kergemad, ja iggaüks teggi omma tõõd ni kui jäksas, agga truiste. Seddawisi said Killari rahwas igga tõ jure hästi joudo. Hans olli ikka essimenne, kes sai moisa leikusse tükkid ja omma wilja walmis leikanud, et temmal kül ei olnud nelja perre kohta ni paljo täieks kasnud innimest, kui arwati tarwis ollewat. Teisel aastal tullid ka nende kolme wabbatikko lapsed tõle, ja Hans olli neile kergemad riisto teinud. Agga teiste lapsed ei teinud mitte nenda tõõd, kui Killari perres; teised perrewannemad ei olnud issegi mitte allati tõ jures, egga oskanud orjad õppetada ja juhhatada, sest neil pudus õige püüdminne ja täis arro.

Enne põllo maad ei olnud mitte truiste harritud, ommeti kandsid need süggawad maad ka essimessel aastal hästi wilja, et Jummal andis wägga korralist aega. Agga süggise olli Hanso trui harrimisse järrel orras paljo kennam ja tuggewam, kui ial Tamma küllas olli nähtud. Ei Jaan Turd, egga Peter Kald ei joudnud Hanso wasto, sadik siis teised perremehhed, kes ollid ennamiste holetumad. Monningad tullid õppetust palluma, saiwad sedda hea melega, ja wõtsid ka wasto. Teised räkisid jälle: „Killar on kurrati alla heitnud, ja nenda saab temma